

Sygn. akt IV KS 5/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **A. S.**

oskarżonego o czyn z art. 229 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 kwietnia 2022 r.,

skargi obrońcy oskarżonego,

na wyroku Sądu Okręgowego w O.,

z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...),

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w O.

dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt II K (...),

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania

postanowił:

1. na podstawie art. 539e § 2 k.p.k. oddalić skargę;

2. kosztami postępowania skargowego obciążyć oskarżonego.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. po rozpoznaniu sprawy, w której jako oskarżony występował m.in. A. S. , wyrokiem z dnia 21 maja 2021 r., sygn. akt II K (...), uniewinnił tego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 229 § 1 k.k.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych od tego wyroku, w tym apelacji prokuratora wniesionej na niekorzyść A. S., Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...), uchylił zaskarżony wyrok m.in. w części dotyczącej A.

S. i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca A. S. wniosła skargę na powyższy wyrok. Zaskarżyła wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 437 § 2 k.p.k., polegające na uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w O. i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na stwierdzenie konieczności ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego w całości, podczas gdy w realiach sprawy taka przesłanka przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie zachodzi ze względu na przeprowadzenie przez Sąd pierwszej instancji wszystkich dowodów mających znaczenie dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy i brak powodów, dla których wymagałyby one powtórnego przeprowadzenia w sprawie.

Podnosząc ten zarzut, obrońca wniosła o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...), i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na skargę prokurator reprezentująca Prokuratora Okręgowego w O. wniosła o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna, zaś ogląd sprawy skłania do wyrażenia poglądu, że skarga opiera się na nieporozumieniu. W uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w O. nie sposób bowiem doszukać się treści, które kazałyby przyjąć, że uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy A. S. do ponownego rozpoznania nastąpiło wobec uznania, że zachodzi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Jest za to widoczne, że przyczyną, dla której Sąd *ad quem* wydał wyrok kasatoryjny m.in. wobec A. S., jest wynikający z art. 454 § 1 k.p.k. zakaz skazania przez sąd odwoławczy oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji. W takim wypadku wydanie wspomnianego wyroku nie narusza art. 437 § 2 k.p.k.

O tym, że nie z powodu konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, a z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k. wyrok Sądu Rejonowego został uchylony z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, świadczą

odpowiednie fragmenty uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Np. jest w nich mowa, że:

- „apelacja oskarżyciela okazała się zasadna w zakresie czynów, od popełnienia, których uniewinnieni zostali (...) i A. S.. Sąd Odwoławczy uchylił wyrok w tym zakresie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.. Uchylając wyrok Sąd odwoławczy nie podzielił oceny głównego dowodu w zakresie tych czynów jakim są wyjaśnienia oskarżonego Z. T. P. dokonanej przez Sąd Rejonowy w O.”,

- „w zakresie uniewinnienia oskarżonych (...) i A. S. od popełnienia zarzuconych im czynów w pkt (...) aktu oskarżenia Sąd Rejonowy dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego P. ocenił je wbrew zasadom wynikającym z art. 7 k.p.k. Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska Sądu Rejonowego, iż wyjaśnienia skarżonego w tym zakresie są gołosłowne i lakoniczne. Zdaniem Sądu Okręgowego istnieją bowiem okoliczności, które potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego P., a oskarżony składając wyjaśnienia opisał wszystkie znane mu okoliczności zdarzeń i nie można uznać, że zrobił to w sposób lakoniczny”,

- „Sąd Rejonowy w żaden sposób nie odnosi się do wyjaśnień oskarżonego P. opisujących jego kontakty z oskarżonym S.”.

Wывód Sądu odwoławczego zawierający krytykę uniewinnienia A. S. jest znacznie obszerniejszy (zob. odpowiedni fragment pkt 5.3.1.4.1 uzasadnienia wyroku) i nader czytelnie wynika z niego, że wymieniony Sąd akcentuje okoliczności przemawiające za skazaniem wymienionego oskarżonego. Całkiem jednoznacznie przekonuje o tym fakt, że w formularzu uzasadnienia wyroku jako podstawę prawną uchylenia wyroku Sądu *meriti* graficznie zaznaczono art. 454 § 1 k.p.k., a nie rubrykę, w której mowa o konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Trafnie zatem prokurator w odpowiedzi na skargę stwierdziła, że „na przeszkodzie wydania przez Sąd Okręgowy orzeczenia wobec A. S. stała sformułowana w art. 454 § 1 k.p.k. reguła *ne peius*. Jedyne, co w tej sytuacji mógł zrobić Sąd, to uchylić orzeczenie zapadłe wobec A. S. i przekazać je do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy w O. jednoznacznie wskazał w treści uzasadnienia, że powodem uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania było uniewinnienie oskarżonych i jednocześnie uwzględnienie zarzutów

apelacyjnych, przez co nie było możliwości zmiany wyroku w tym zakresie”.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1. części dyspozytywnej postanowienia, co zgodnie z odpowiednio stosowanym art. 636 § 1 k.p.k. skutkowało obciążeniem oskarżonego kosztami postępowania skargowego.